

РЕШЕНИЕ

№ 5133

гр. София, 28.09.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 30.03.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Албена Рибарска и при участието на
прокурора МОМЧИЛОВ, като разгледа дело номер **244** по описа за **2012**
година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния
кодекс (АПК) във вр. с чл.14, ал.3 от Закона за собствеността и ползването на
земята (ЗСПЗЗ).

Образувано е по касационна жалба на адв. А. И. - Ч., като пълномощник на В.
А. Д. и С. А. Д., срещу РЕШЕНИЕ № I-41-167/ 08.11.2011г. на СОФИЙСКИ
РАЙОНЕН СЪД, Гражданско отделение, 41 с-в по гр.дело № 47970/ 2009г.

Касаторите претендират за неправилност на съдебния акт, В ЧАСТТА с която е
отхвърлена жалбата им и е отказано възстановяване на правото на собственост в
съществуващи (възстановими) стари реални граници върху бившия имот пл. № 269,
кад. лист №172 и №194 от кадастралния план, изработен през 1954г. в частите
обозначени по контур 8-17-9-15-20-18-7, по контур 28-27-14-2-3-4-5-6-18-16-14 и по
контур 45-46-47—48-45 от скицата, приложение и неразделна част от заключението на
вещото лице по допуснатата в първоинстанционното производство
съдебно-техническа експертиза.

Ответникът - ОБЩИНСКА СЛУЖБА по ЗЕМЕДЕЛИЕ ”Н. Искър”, редовно уведомен
за образуваното касационно производство, не се представлява по делото и не изразява
становище по жалбата.

ПРОКУРАТУРАТА на РБългария, представлявана от прокурор Момчилов от
Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната

жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни основания, извърши проверка на обжалваното решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество – НЕОСНОВАТЕЛНА:

С процесния съдебен акт СРС, 41 с-в е ОТХВЪРЛИЛ жалбата на касаторите срещу Решение № О976/ 25.09.2009г. на ОСЗ „Н. Искър”, в частта с която на наследниците на Й. Д. Н. и А. Д. Н. е отказано възстановяване правото на собственост в съществуващи (възстановими) стари реални граници върху имот: нива с площ от 11548 кв.м., четвърта категория, намиращ се в строителните граници на [населено място], местността „При щастие/ Ц.”, съставляващ имот пл. №269, кад. листове №172 и №194 от кадастралния план, изработен през 1954г.

За да постанови този правен резултат съдът е приел, че оспорвания пред него административен акт е издаден от компетентен административен орган в предписаната форма, при спазване на административнопроизводствените правила и в съответствие с материалния закон. Въз основа на събраните по делото доказателства първостепенният съд е приел, че е налице обективна пречка за реална реституция на имота, тъй като последният попада в урбанизирана територия - кв.60, местността „Б.. Б. П.” по плана на [населено място], одобрен със Заповед №РД-09-50-591/ 08.10.1986г. и с влязла в сила Заповед № РД-09-749/ 27.12.2004г. на кмета на район „Л.”, постановена в производство по чл.11, ал.4 ППЗСПЗЗ имотът е бил определен като изцяло застроен.

Настоящата инстанция възприема извода на Софийски районен съд, 41 с-в, че органът по поземлена собственост е длъжен да откаже възстановяване на правото на собственост върху имотите, когато бъде установено наличието на възприета от закона пречка. Такава пречка по смисъла на чл.10б, ал.1 ЗСПЗЗ е извършено в имотите, намиращи се в границите на урбанизираните територии (населени места) застрояване или върху тях са проведени мероприятия, които не позволяват възстановяване на собствеността.

В процесния случай наличието на застрояване в имота и реализирането на мероприятия, предвидени с плана за регулация е установено в производство по чл.11, ал.4 ЗСПЗЗ, приключило с постановяването на Заповед № РД-09-749/ 27.12.2004г. на кмета на район „Л.”. Не се твърди по делото и не са ангажирани доказателства тази Заповед да е била оспорена по съдебен ред и следователно правилен е изводът на първостепенния съд, че е влязла в сила. При тези факти ОСЗ Н. Искър е била длъжна да се съобрази с влязлата в сила Заповед на кмета на район „Л.” с която бившият имот пл. №269 е бил определен като изцяло застроен и да постанови изричен отказ за реална реституция. В тези случаи органът по поземлена реформа действа при условията на обвързана компетентност, а не на оперативна самостоятелност, поради което правомощията му се свеждат до това да се съобрази с издаденото удостоверение по чл. чл. 13, ал. 4 и ал. 5 от ППЗСПЗЗ.

Извън горното следва да се отбележи и обстоятелството, че с приетата в първоинстанционното производство съдебно-техническа експертиза е безспорно установено, че целият бивш имот пл.№269 попада в реализирани мероприятия,

предвидени с регулационен план на местността и следователно не подлежи на възстановяване съгласно изричната норма на чл.106 ЗСПЗЗ.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, III Касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно Решение № I-41-167/ 08.11.2011г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГРАЖДАНСКО ОТДЕЛЕНИЕ, 41 с-в, постановено по гр.дело № 47970 по описа за 2009г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.